

NUMĂRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
si se plătesc tot-nu-nu înainteIn București la casa Administrației.
Din Județ și Străinătate prin mandate postale.
Un an în lăză 30 lei; în străinătate 50
Şase luni 25
Trei luni 13

Un număr în Străinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

NUMĂRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primește

NUMAF în ADMINISTRAȚIE.

Din STRĂINĂTATE, direct la administrație și

la toate Oficile de publicitate.

Anunțuri în pagina IV 0.30 b. linia

III 2 lei

II 3 lei

Insertiunile și reclamele îl lezând.

LA PARIS, ziarul se găsește de vînzare cu numărul la locul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECIU 30 BANI

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

ADEVĂRUL

Să te forești, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandru.

Respectul Legei

Conjunctivita granuloasă

Memoriu asupra vînzării moșiei Deleanca

BĂTAUȘII ARGEȘULUI

CRONICA

O RÈSBUNARE

SEFUL GĂREI COMARNIC

LACRIMILE JEANEI

București, 27 Iulie 1891.

Respectul Legei

In mai puțin de o lună, *Adevărul* a avut fericirea (1) de a denunța opiniei publice atâtea abuzuri și călcări de lege din partea autorităților civile sau militare, în cât lucrul devine nu îngrijitor; dar îngrozitor.

Si să se noteze un lucru: noi n-am publicat de cât faptele de căr am fost siguri; avem însă saltarele pline de denunțări pentru fapte, pe căr mijloacele noastre nu ne au permis încă a le controla; dar căr ar ajunge să ne alimenteze ziarul cel puțin un an de zile.

In treacăt, putem spune că cele mai multe abuzuri de putere și călcări de lege se comit în armată.

Statul nostru suferă, pe lângă alte boale organice mai mult său mai puțin epidemice și de una endemică, incetătenită și atât de adânc intrată în moravuri, în cât va trebui o sfotăre supra-ome-nească pentru a ne scăpa de ea în ceteal cu incetul.

Boala aceasta e mostenită, ea întrat în sîngher nostru din tristul timp al Domniei fanarioto-turcești și nimeni n'a făcut ceva pentru a o combată serios.

Vom să vorbim de disprețul legel, care pare a fi inherent numelui de român și de care se molipsește foarte repede orice strein, care vine aci, îndată ce începe a ne cu-noaște.

Boala aceasta domnește de o po-trivă în palat ca și în colibă; ea nu se sfiește de lucirea Coroanei, cum nu dă înapoi la vederea mizeriei celei mal triste.

Ori unde ne-am uită, niciăr nu vom găsi respectul legel, care formează temelia ori-cărui organizații sociale astăzi.

Regele, căruia îl este incredințată paza legel legilor, a Constituției, o calcă în modul cel mai sfrunat. El conduce politica externă, când nu are drept să facă aceasta; El împune miniștrilor cele mai mari fără de legi; El abuzează, în sfîrșit, de prerogativele și de poziția

Ministrului, dacă nu profită de poziția lor pentru a se îmbogăți, calcă însă legile la fie-care pas, la fie-care mișcare, la fie-care dispoziție. El numesc în funcție pe cei cu protecție și dau afară, contra legei, pe cei nesprinținiți; el fac din funcționari Statului agentii lor electoralni; el păsesc pe subalternii lor cari fură, pradă sau omoară; el abuzează de increderea unui Parlament în cele mai multe cazuri servil și fără conștiință; în sfîrșit, el scoar-

mata pe străde sau la sate și împușcă pe cetătenii scoși de el din fire, când cer dreptate.

Secretarii generali și directorii de ministere abuzează de trecerea lor pe lângă miniștri uneori pentru a se îmbogăți, alte ori pentru a stoarce miniștrilor favorură ori persecuții oprite de lege.

Şefii de divizii, șefii de birou, copiștil, până și ușerii ministrerelor iau mită, favorizează pe unul în potriva celuil-lalt, calcă legea la fie-care pas.

De prefecti, de primari, de polițai, de sub-prefecți, în sfârșit de toată droarea de lipitori bugetare administrative nici nu e nevoie să mai vorbim în deosebi. Nu știm dacă există în toată țara vre-unul din acești funcționari, care să nu păcatuiască în contra legilor. Unul fură, altul bate, altul violează domeniul, al treilea ca bacășuri, al patrulea face negoț cu partea de putere ce i s-a încredințat, unul din simplă fanfaronadă, altul din simplă prostie, toți își fac de cap, toți au un dispreț suveran pentru lege, pe care cel mai mulți nici n'cunosc.

Să trecem la funcționarii fiscului și ne vom îngrozi de neleguiurile ce vom găsi acolo. Perceptorii sășești sunt o adevărată plagă socială prin călcările de lege și jafurile ce comit. Agentii de control pe la fabricile de spirtoase oduc ca în sinul lui Avram, pentru că așa puse să aibă dosar și trăiesc bine cu fabricanții; controlorii fiscale calcă legile, căci ori trec peste atribuțiile ce așa, ori iau banii ca să facă din două și cu două cinci.

Ce să mai vorbim de vameș și în special de cel de la graniță? Cine a călătorit peste hotare, a putut să vadă deosebirea dintre un vameș român și unul strein, chiar ungur să fie. Vameșii noștri sunt cauza călătorilor și a comercianților.

In afară de brutalitatea lor sălbatică, ei comit cele mai mari abuzuri atât în dauna fiscului, cât și în a particularilor.

Să vorbim de funcționarii de la domeniul săvorbim de făcătorii de șosele, poduri și drumuri de fier; să vorbim de funcționarii inferiori și superioiri ai serviciilor de drum de fier; să vorbim de judecătorii de ocoale, de magistrați, în sfârșit de toți execuitorii legilor și să căutăm pe cei cari nu se depărtează cu o iota de prescripțiile legilor? Va trebui să ne ucidem ochii până să găsim un funcționar la nivelul semenilor săi din străinătate.

De armată, ce să mai spunem? Toată lumea a ajuns să cunoască

Cu măhnirea în suflet, trebuie să spunem că nimeni în această țară nu respectă legile.

Réul există, ori căt ne-ar dura să spunem; dar e departe de noștînd de a arunca vină pe cel ce calcă alături cu legea.

Causele disprețului legilor sunt adânci și organice. Vom incerca să le studiem aci și să propunem soluții practice.

TELEGRAME

MILAN, 26 Iulie.—In urma întelegerii intervenite între societatea autorilor din Milan și secretarul Asociației internaționale din Paris, orașul Milan a fost desemnat ca sediul congresului literar de la PETERSBURG, 26 Iulie.—Regele Serbiei a asistat ieri după amiază la exercițiile trupelor din Krasnoe Selo și a

prânzit la marele duce Vladimir; el s-a întors seara la Petersburg.

STAVANGER, 26 Iulie.—Yachtul *Hohenzollern* a sosit aseară în portul Stavanger.

HAMBURG, 26 Iulie.—Corespondentul din Hamburg anunță că canonierele „Itlis” și „Wolff” vor lua parte la manifestația flotelor în China.

BUDAPESTA, 26 Iulie.—Camera deputaților a votat articolul al doilea al proiectului de reformă administrativă în sensul propunerii Președintelui Consiliului; mâine a treia citire a proiectului.

MEMORIU

Asupra efectuării vînzării moșiei Statului Deleanca din județul Ilfov

II

Să luăm aplicarea punctului No 2. Intreb pe Ministrul: Cine a făcut studiul de vînzare? Venită inginerul la fața locului? A studiat pe teren punctele de hotar? Eu cred că chiar admîșind hipoteza că a venit, nu putea însă acel inginer să aprobe vînzarea a 6000 pogoane din 9000, adeca 2/3 din suprafața totală a acestei moșii, pe cătă vremie instrucțiunile dictează numai 1/4. Apoi cum se poate să nu ceară avisul arăndășului, că partea rezervată Statului să o divizeze în trei corpori, vînzând tot ce e mai bun și lăsând Statului cele trei corpori deosebite în distanță enorme una de alta și puse în poziție cea mai grea de esplotat, în loc de un singur corp?

Singurul cumpărătorul, prin o petiție și o telegramă dată la 15 Septembrie 1890, a reclamat acest rău procedeu din partea inginerului, de ce, dacă s-a făcut această enormă eroare în deficitul Statului, nu s-a revenit asupra ei?

Al treilea, D-lui B. Toncoviceanu, inginerul contractant, pășește la localitate, se preumbă cu trăsura pe cele 6000 de pogoane, lucrează patru zile și măsoară această suprafață.

Desid pe ori-ce inginer să ateste că în patru zile, se poate măsura suprafață de 6000 pogoane, când este apă Ialomița limitrofă și o pădure cu conture neregulate. Garantez că nici pentru așezarea prăjinilor, nu e în destul acest timp. Dară această este indiscrebată, deoarece D-nul Toncoviceanu nu numai că nu își așeza instrumentul de măsurătoare în vre-un punct oare-care, dar nici că a măsurat cu panglica sau lanțul vre-o linie pe teren.

Ei bine?

Statul nu dă în mâna inginerilor contractanți, de cătă o simplă schiță de mână, făcută în chipul cel mai aproximativ, și numai o asemănare foarte mică cu direcținea hotarelor moșiei, aceasta în ve-

dere, ca să nu le pună la dispoziție planuri care pot fi eronate și înginerul contractant să nu poată compărtă după ele.

Prin urmare poate D-l Toncoviceanu să măsoare din trăsura 6,000 pogoane și să formeze un plan exact? Sigur că nu, a primit însă suma de 4,500 lei.

D. Toncoviceanu e vinovat prin faptul că ea banii fără să muncească, cel mai vinovat însă este inginerul G. N. Cordea, ce trebuia să verifice planul lui Toncoviceanu.

Probabil cu satul întreg că nici Toncoviceanu, nici inginerul verificator G. N. Cordea, nu au măsurat o linie pe teren.

Mă întreb acumă: ce fel de plan

parcelar poate fi acela? Ce fel de exactitate poate să insușească? Si ce fel de procedare să urmat cu această moșie, care este evaluată de stat în total la peste 3,000,000 de lei? Rău și fără caale deci, că se găsesc astfel de persoane, care, din cauza avidității de a se îmbogați că mai repede posibil, comite nelegiuri față cu statul, și un stat, care în necunoștință de cauză îl crede cinstiti.

Faptul acestei mari halimale se explică prin împrejurarea că D-l G. V. Cordea, actual ajutor de Inginer-Diriginte pe când era îsprănicel pe această moșie la D. Marghiloman, a măsurat-o și ridicat un plan, aşa după cum D-sa se prăpădește în acea vreme, când nu avea nici titlul de inginer hotarnic. D. Toncoviceanu prieten cu inginerul G. V. Cordea, scoate copie după acel plan și vine la loialitatea numărată ca să facă act de prezentă.

La verificare, D. G. N. Cordea, unchiul celu dintâi, îscălește „verificat și găsit exact,” aceasta fără să facă vre-o verificare, ci numai pentru că D-sa a fost sub Toncoviceanu când cel din urmă era șef la Domeniul.

Ca să se poată petrece asemenea fapte nu poate fi admisibil de cătă, că s-au petrecut cu cunoștința inginerilor statului.

ALIANȚA FRANCO-RUSĂ

HAMBURG, 26 Iulie.—Corespondentul din Hamburg afiră că la Berlin se consideră ca partea cea mai însemnată a noii Monitorului rusesc, pasajul care zice că toastul tarulu este acela care a determinat în mod exclusiv manifestația entuziasmei al căror obiect a fost escadră francesă.

Acest pasajul respunde probabil declaratiunii inspirate ziarului *Temps*, care reprezintă atitudinea Tarulu ca impusă de voia opiniunii publice din Rusia și înfrângerea cimentată între poporul rusesc și cel francez ca un element european.

PARIS, 26 Iulie.—Ziarul *Paris* desprobă toastul lui Ceraievo. — El amintește că telegrama Tarulu adresată D-lui Carnot și primarului din Cherburg nu trece peste o manifestație de sentimente amicale și sunt singurele acte, cari pot să caracterizeze situația. — Niciodată nu se creaază că Rusia voie să se angajeze în favoarea revendicărilor franceze. — Trebuie să se păzească de a exagera însemnatatea depeșelor Tarulu și de a le adăuga un post-scriptum care nu este în gândul Suveranului Rusiei.

CONJUNCTIVITA GRANULOASA

SI SERVICIUL SANITAR LA CORPURI

II

Modul cum se tratează boalele de ochi la corpu și tot ce poate fi mai scandalos și mai culpabil. Piatră vină și colirul galben formeză medicația principală, și aceste două medicamente „empirice” vindecă (?) în mod universal toate boalele de ochi fără excepție. Si mai frumos e că aceste medicamente se aplică în ochi oamenilor fără ca medicul să-i examineze însuși la ochi — cea mai mare parte din medici temându-se de contagiune, poruncesc de pe scaun caporalului infirmier, ca să vadă la ochi bolnavul. — Dacă caporalul răspunde „da e roș” atunci imediat resună ordinul „cauterisajie cu piatră vină” — sau colir galben, și tratamentul se aplică impreună cu cățăva pumnă ca de altă dată să nu se mai îmbolnăvească.

Altă D-ni medici au mers cu „spec-

cialitatea” în tratamentul conjunctivită granuloase până în a cautele conjunctivă bolnavului cu *creionul de nitrat de argint*. Am văzut, din întâmplare, acești nenorociți într-o stare deplorabilă aduși în urmă în infirmeria centrală, în tratamentul D-lui Dr. Petrescu, care a rămas înmormurit înaintea acestui soi de tratament, fără însă de a se lăsa vre-o măsură contra acestor specialiști cari chiorăsc oamenii în loc să-i vindece.

Cea mai mare parte din medici neglijând conjunctivitatele, când sunt în stare acută, său aplicându-le un tratament greșit, altii necunoscând boala, neisolasă oamenii la vreme și neluând nici o măsură profilactică — și făcând că la un moment dat său pomenit cu întreg regimentul bolnav. — Se face sgomot, vine inspectia: „corb la corb însă nu scoate ochii.” Treaba se face mușama și cauza e „întâmplarea” — Oamenii chiorăsc

dacă comandanțul nu aproba. Medicul ar trebui să îlăbă inițiativa liberă și pe a lui proprie răspundere. Căci, nu înțeleg că medicul să spună că trebuie pus acid fenic sau naftalină în var și șeful corpului să zică: *E de prisos, nu se aproba*, — sau că oamenii trebuie să se spele la ochi după instrucție și șeful corpului să nu aprobe.

Trecând acum la serviciul sanitătar de pe la corporile unde sunt medici auxiliari, putem spune că aci, acest serviciu e o făciune. Adeverat medic la aceste corpuri știșine-i? E caporul sau sergentul sanitar El primește și scoate bolnavii din infermerie, el pansează, el deschide băboane, el face medicamente și tot el face și statisticile lunare pe care medicul numai le iscălește. Unii îl invită chiar să-l și iscălească. Propriu zis el poartă numai numele de medic auxiliar al regimentului cutare și intrădevăr e de prisos.

Acești medici însă, cu drept nevor putea tot-d'a-una răspunde că pentru 150 lei pe lună nu poate face mal mult.

Inchipuiți-vă acum că începe o conjunctivă granuloasă într'un asemenea regiment. — Credeti oare că acel medic ce are 5 fr. pe zi își va da osteneala să trateze 20-30 bolnavi de ochi, plus 20-30 la consultații, plus 10-15 permanenti în infirmeria corpului? Nu. De sigur că nu. Boala se va neglijă, apoi se va întinde, oamenii vor chiși cu voia cea bună. Pentru ce? Pentru că nu avem medici militari activi. Si de ce nu avem medici? Aceasta e altă chestiune ce nu o pot atinge aci.

In cele din urmă conjunctivita granuloasă a ajuns o afacere de exploatație pentru mulți medici. Cu această ocazie s'a părat multe misi, s'a înființat infirmerii speciale cu care s'a cheltuit sumedenie de banii și toată lumea scie că rezultate n'a fost tocmai brillante.

Ba chiar, pentru culmea neregularităței, s'a dovedit că se treceau în registre oameni esită "vindecați", și cari în realitate erau tot așa de bolnavi ca și la intrarea lor în spital.

Aceștia revineau la corp, unde apoi infectau alți camarași, sau se trimeteau cu congediu pe la vîtrele lor, ducând sămîntă de procoșeală și în satul lor. Procedeu culpabil și neuman.

Singurul om care a muncit și muncește cu o abnegație indiscripțibilă pentru combaterea acestui maladiei este colonelul Dr. Petrescu. Am vîzut 2-300 de oameni trecând pe fiecare zi prin mâna acestui om, care-l caută cu interes și pasiune. Dar ce poate face el singur pentru atâtă sumedenie de bolnavi?

Deci, boala de ochi, nu va dispărea din sénul armatei noastre până când nu se vor lua dispoziții profilactice energice și până când D-nii medici nu vor conveni așa face datoria cu pricopere și conștiință.

Soldatul nostru trebuie suprave-

ghiat ca un copil și numai prin curațenie și prin un mal mare interes din partea medicilor militari, pe de o parte și a șefilor de corp de alta, vom putea ajunge să scăpăm de acest flagel ce ne bântue de atâtă vreme și care a produs atâtă victime.

Blestemul tuturor nenorocișilor ce auri orbit în armată, va cădea greu asupra acelora ce său facă criminali prin neglijență lor.

Incumbă așa dar datoria celor mari și în special a serviciului sanitătar superior al armatei, ca să se ia măsuri severe și să se dea instrucții categorice în această privință.

Iar pretenții oculiști, cari prin sărlatanie, linguisă și că piezișe cauță așa aduce elogiu și decorațiuni nemeritate, — aceștia la pușcărie!

Ascar.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscrîptiune a ziarului *Adevărul*:

Suma din urmă lei. 1608.00

(Va urma) Total lei 1608.00

Bătaușii Argeșului

O mișie de un banditism revoltător s'a săvîrșit Marți seara în piață publică a orașului Curtea de Argeș.

Consilierul comunăl, Grigore Popescu, zis și Mărunteanu, un bătauș de cea mai rea spătă, măna dreaptă a primarului, simțindu-se ofensat printre articol publicat în ziarul *Adevărul*, cu data de Lună 22 corint și bănuindu-mă că autorul, și-a permis a mă insulta, mai mult, mă și lovît față cu mai mulți cetățeni. Cazul este destul de grav. Aci n'aveam afacă cu un fapt izolat, ci cu un plan conceput mai dinainte. Tot în acea zi, pe la orele 2, comisarul comunăl Ilie Uțescu, zis și Glont, asemenea bătauș, mă insultat și amenințat cu bătaia față fiind mai mulți cetățeni.

In timpul nopții acești oameni, însoțiti de ajutorul de primar și de secretarul primăriei, au săcădat de planton în oraș, spre a provoca o nouă bătaie.

Imediat am reclamat telegrafic procurorul de Argeș și prefectul. Mai mulți cetățeni au reclamat procurorul general și ministrul. Asemenea cetățenilor liberali au depesat Clubul Național-Liberal din București, despre acest atentat, punându-se până la cercetarea cazului, sub protecția armelor.

Autorul intelectual al acestui atentat, nu pot fi de căt primarul și secretarul Primăriei, la care în timpul zilei s'a tînuit mai multe consfătuiri și chiar la primărie, și cari cred — au delegat pe acești doi bătauși a provocă acest scandal.

Ceva mai mult. A doua zi de la atentat, se distinge un buchet, ale căruia floră mai distincte ar fi: Gr. Popescu, Gr. Chiriac, Căciu, Niță Bandoc, etc., și în fruntea buchetului ca un trandafir ar străluci primarul.

Înțeleg că acești oameni sunt în măna lor interesele, onoarea și viața cetățenilor, deși cari sunt chemați a respecta legea și morală, deși o dispresc, o cală ca pe un lucru netrebuie, întemeind domnia disprețului de lege, a bunului plac, și al bătel.

Nu, din sursă nu a săcădat aceasta, și nu o poate face. Cele scrise erau adeverate și i-au turburat atât de mult, în căt n'a mai știut în furia lor ce fac.

Si apoi cum îl-ar răspunde un om de treapta lui Gr. Popescu de căt în acest mod?

Acest Domn, care spre rușinea orașului este consilier comunăl, n'are nicăi mar car casă, nicăi pămînt. A înșelat atâtă sumă de oameni, chiar pe propriile sale rude, pe cunună, și nicăi neplătit de unde a luat.

Venit din satul Mărunteanu unde a avut ceară cu proprietarul și arendașul, a continuat și în acest oraș a o duce tot astfel. Vîzând că i se tolerăză azi nîtei, maine nitel, și sfîrșit prin insulte și bătaie fiind sigur de scăpare. A ținut prăvălie și apoi cărciumă în oraș, unde aud că a dat falimente.

A deschis cantina în satul Flămănești, dar și aci mai rău. Dus în satul Corbeni, a deschis cărciumă cu un cununat al său, a înșelat pe Ionă Tomescu din Orlești cu mai multe sute vedre vin, dar și aci a isprăvit-o. Vîzând că nu mai are nimic să facă omul D-lui Primar, l'a ales consilier, i-a înlesnit banii, i-a dat moșie în tovarăsie, astăzi este măcelar și bătauș. A înșelat cu comertul de vite pe Balteanu cu mai multe mii lei, pe Niță al lui Marin Chiriac și mulți alții. A avut procese de insulte, bătaie, etc. Dosarele judecătoriei, tribunalului și Curții de apel pot atesta acest lucru.

Iată omul care dispune de soarta comunei și care fără nici o jenă te bate în mijlocul orașului.

Cel-lalt comisarul comunăl Ilie Uțescu, zis și Glont, omul de încredere al primarului, un recidivist în ce privește bătaia. Astăzi nu mai are nimic. Toată a vereea a trecut-o pe numele ginerelui său spre a scăpa de multele datorii. S'a ilustrat în oraș numai prin bătaie. Citez căteva cazuri:

A băut pe femeia Ileana de la Rîu, care a avut proces până la Curtea de Apel, rămâind condamnat 300 lei amendă.

Asemenea a băut pe Biculete de pe Rîu, pe Niță Cătoiu din valea Sasului cu care a avut proces și a fost condamnat 100 lei amendă, pe Ivancea Athanasiu,

pe zisa nevastă unul ferar și în fine o mulțime de oameni pe care i-am uitat. Năremas mai nimănii neinsultat de acest slujbaș. Cu toate acestea este omul primarului și toate anchetele provocate, atât rămas fără rezultat ca unul ce este omul partidului după cum însuși a declarat-o D. Primar.

Iată cine este comisarul comunăl al orașului chemat a păstra ordinea și a ține bună rândulă în administrația comunălă. Iată cine face zilnic procese de contravenție și închide oamenii dupe plac.

Ioniță Popescu zis și Pomană, secretarul Primăriei, această lipitorie după cum îl numesc oamenii, care timp de 25 ani s'a tărat și linguisă pe lângă totul primarului și care a fost condamnat 300 lei amendă.

Asemenea a băut pe Biculete de pe Rîu, pe Niță Cătoiu din valea Sasului cu care a avut proces și a fost condamnat 100 lei amendă, pe Ivancea Athanasiu, pe zisa nevastă unul ferar și în fine o mulțime de oameni pe care i-am uitat. Năremas mai nimănii neinsultat de acest slujbaș. Cu toate acestea este omul primarului și toate anchetele provocate, atât rămas fără rezultat ca unul ce este omul partidului după cum însuși a declarat-o D. Primar.

Iată cine este comisarul comunăl al orașului chemat a păstra ordinea și a ține bună rândulă în administrația comunălă. Iată cine face zilnic procese de contravenție și închide oamenii dupe plac.

Ioniță Popescu zis și Pomană, secretarul Primăriei, această lipitorie după cum îl numesc oamenii, care timp de 25 ani s'a tărat și linguisă pe lângă totul primarului și care a fost condamnat 300 lei amendă.

Așa mai vorbesc de cel-lalt și de prisos. Așa formă un buchet, ale căruia floră mai distincte ar fi: Gr. Popescu, Gr. Chiriac, Căciu, Niță Bandoc, etc., și în fruntea buchetului ca un trandafir ar străluci primarul.

Si când te gândești că acești oameni sunt în măna lor interesele, onoarea și viața cetățenilor, deși cari sunt chemați a respecta legea și morală, deși o dispresc, o cală ca pe un lucru netrebuie, întemeind domnia disprețului de lege, a bunului plac, și al bătel.

Văză ales consilierul spre a îngrijii de interesele orașului care, a ajuns ca va

de el, nu să vă transformați în bătauși spre a ne bate.

Dacă sunteți incapabili — după cum cred că și D-v. o credeți — lăsați locul altora, căci orașul suferă, nu vrea să stie de ambiții.

Suntem sătul de bătaie. În armată, în școală, în administrație, etc., se bate destul, vrem gospodărie comunălă de la D-v., căci pentru aceia din păcate sunteți alesi.

Mă mir cum autoritățile în drept sunt atât de surde, și iau sub protecționă lor pe bătauși, căci mai curând îi va compromite de căt servi.

Da, eu am fost autorul acestui articol, și voi scrii multe despre D-v., care vă cred că îl adăpostul legilor, despre acest consiliu rușine orașului, care a armat brațul unui consilier bătauș spre a mătase. Atunci mătăgăsi fără apărare. Nu-mi fac iluzii. În urma acestui articol — după cum singură văză lăudat — veți sări cu toții a mătase, căci nu știți a răspunde de căt cu băta, dar vă anunț că nu vă veți găsi neprăparat.

La lovirea cu băta, voi răspunde cu revolverul.

Așteptăm ancheta cerută, pe procuror la fața locului, și atunci veți fi săliți a răspunde cu cuvântul nu cu băta.

Dar ce veți spune când adevărul e de partea noastră?

G. I. Ștefanescu-Goangă.

INFORMATIUNI

Astăzi la orele 9 și 25 a. m. D. Pache Protopopescu, primarul Capitalei a susținut în București.

D-l Primar al Capitalei a adresat alătă-ieri o circulară tuturor comisarilor comunăl și funcționarilor de la barieră prin care oprește, sub pedepse foarte severe, intrarea fructelor necoaște în oraș.

Eri D. General Florescu președintele consiliului de ministri a fost la primăria Capitalei unde a luat înțelegere cu D. adjutor de primar Rămniceanu asupra localului pe care se va clădi nouă școală fröebeliană a cărei înființare e hotărâtă.

Locuitorii din comuna Balotești județul Putna, ni se plâng că sunt lipsiți de pămîntul necesar pentru plugărie, locuri de pășuire pentru vite nău, și D-l ministrul al Domniilor, deși a primit mai multe petiții; nu găsește cu cale să le vînză conform legii, moșia Mera-Boltești, care este largă sat.

Acum țărani sunt nevoiți să ia loc de la proprietar. Vite nu nău, căci nău imas.

Primarul, un oare care Vasile V. Mihalache se ocupă de treburile proprietarului care î sustine și lasă comuna în voia întâmplării.

Hoții s'a înmulțit și nu se iau nici o măsură pentru stârpirea lor. Țărani sunt disperați.

Desgropările archeologice ce doi studenți în litere conduc în insula Serpilor se urmează cu mare activitate. Alătă-ieri s'a găsit o piatră mare de 60 cm. pătrată pe care se așază mai multe inscripții în limba latină relative la orașul Tomi în care, se știe, că a fost exilat poetul Ovidius Naso.

Cununia religioasă se va oficia la biserică Icoana.

Toate urările noastre tinerilor căsătoriți.

D-nii Gg. și Chr. Voinescu, arendașii moșiei Ciulnita, județul Ialomița, și moșiei Preasna-Nouă, județul Ilfov, ne cer a atrage atenționea agricultorilor asupra mașinii de secerat și legat Massey.

a se îndoi că ea are să vie. Amintirea D-rei d'Armaillac îl venea în minte cu un deosebit farmec. Până acum nu era de căt o ușoară pasiune, dar pentru prima oară simțea că o iubea profund; nu degeaba trecea ea aşa pe lângă dânsul fără a-l atinge cătusi de puțin.

Nu am măcar un portret de la dânsa, zise el și înțelegând astăzi reaminti toată minunea acestei frumuseți, facută mai simpatică prin amură.

Pentru înțâiasă și dată, îl facuse ei un sacrificiu: pe cămin se află o fotografie a metresei sale; o luă, o rupă și o aruncă în foc.

Oare nu va mai veni pe aloc? Oare acest amor abia început, s'a finit deja? Oare am avut ferileirea în mănușă să o aruncă printre joc de copil?

In zădar se primbla prin anticameră, în zădar se pleca pe grilațul balconului, Jeana nu venea.

Trecu opt zile. Timpul nu calmă de înimă lui; fie că oră și desigură tot mai mult de Marguerita și îl propria în același măsură de Jeana. Discreționile nu-i făceau nimic. Așa și imaginea frumoasă îl aprindea sufistul.

D. Tocilescu va pleca zilele acestea acolo pentru cercetarea ei.

Desmințim categoric toate stările date de mai multe ziare în privința numirei D-lui D. Cesianu ca director al postelor.

D-nul Cesianu n'ar fi căutat să se aleagă deputat dacă ar fi voit să primească postul de director al Poștelor, care i s'a oferit încă înaintea alegerilor.

D. Poni ministrul cultelor și instrucției publice va depune pe bioului camerilor imediat ce acestea se vor convoca, un proiect de lege relativ la diplomele universităților străine care se vor mai admite la noi în țară.

Se zice că D-sa este de părere că numai cele de la universitatea din Paris, Montpellier, Lille, Viena și Berlin să se mai primească.

D-nii frații Voinescu ne spun că au secerat cu 12 din a este mașini 1.700 po-goane, grâu și ovăz, și că la aceste mașini, care lucrează perfect de bine și cu cea mai mare ușurință, n'au întrebuită de căt 4 boi de fiecare și un personal foarte restrins. Mai mult, în cursul secerelor nu s'a întâmplat nici o intrerupere.

Cerându-ne a publica aceste rânduri, d-nii frații Voinescu zic că, recomandând mașina de secerat și legat *Massey*, voesc prin aceasta să aducă un adevărat serviciu agricolitorilor.

Un mizerabil numit Stefan Pole, din strada Minerva Nr. 25, să a deflat pe fiica sa proprie în etate de 13 ani.

Acest scarvul a fost depus și instrucția a început investigațiile sale.

Astăzi a sosit la grădina Bobinca prestdigitatorul Bruno Delleville.

Prima reprezentare va fi în astă seara.

Administrația ziarului "Adevărul" roagă foarte stăruitor pe toți editořii săi eu numărul să nu plătească nimic și sub niciun cuvînt foia noastră mai mult de 10 bani.

Vânzatorii noștri au deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulțumim cu recunoștință perso-nelor care bine voesc a ne arata pe vânzătorii abuzivi.

PE TIMPUL VEREI

Abonamente cu numărul la ziarul „Adevărul”

In toată Țara 10 bani foia

In Străinătate 15 „ ”

Aceste abonamente se plătesc tot-dăuna nainte.

SEFUL GAREI COMARNIC

Domnule Director,

In urma celor publicate în ziarul D-v. relativ la neregularitatea poștelui de aci, al cărui serviciu îl face șeful gărei. Dicția C. F. R. a trimes eri în anchetă pe D. sub-inspector Cristodolu.

Din această anchetă reiese că șeful gărei pe lângă că neglijea serviciul de poștă, apoi se purta și foarte arogant, făță chiar de căi mai mari comercianți și proprietari de aci.

Așa, D-lui Săvulescu i-a refuzat de multe ori timbre, bilete de tren și a, a avut chiar curagiul de a pune să bată pe un om al D-sale, zicând că va da afară din gară și pe D. Săvulescu, de oare-ce nu se teme de nimănui.

D-lui B. Aldasoro, mare fabricant de var hidraulic, pe lângă călătorește rambursurile către 10 și 12 zile, plătindu-le atunci când îl venea chef, apoi i-a mai adus o mare perdere, prin faptul călătorește către antrenorii fabricant de păment.

Pe aci mai mulți și în căte două ore până să le dea o marcă poștală sau să primească o scrisoare recomandată; mandantele poștale nu le achită de căt dupe 10 și 12 zile. Așa s'a întâmplat cu preotul Buzăteanu de la Secarie.

Această anchetă este, D-le Director, a cincea sau și așa ce se face acestui șef, toate fiind așa remasă fără nici rezultat, de căci cele anchete erau sdrobitoare pentru șef.

Nu știu dacă și cu aceasta se vor face lucrurile mușama ca cu cele-lalte. Ar trebui însă o lectiune acestui om care nu stie să se poarte cu cel cări sunt la dispozitia lui până la oare-care punct.

Un Comărnicean

Comărnicean, 22 Iulie 1891

GUY DE MAUPASSEN

O RESBUNARE

Văduva lui Polo Severin trăia singură cu fiul ei într-o casă săracă după înărtirea de la Bonifacio.

Cele trei ferestre ale casutei se deschideau spre orizontul sălbătic și desolat.

Văduva trăia singură, cu băiatul ei Anton și cu căteaua Semilanta, un dobitoc mare, slab, cu părul lung și aspru, din neamul căinilor ciobănești. Slujea tene-rului la vînătoare.

Într-o seară, în urma unei certe, Anton fu ucis pe furii, înjunghiat cu cuțitul de Nicolae Ruvolati, care chiar în noaptea aceia trece în Sardinia.

Că bătrâna primă trupul băiatului, pe care i-l aduseră niște trecători, ce lăsi-seră în drum, ea nu lăsă, dar stăte mult de se uită la el; apoi întîzând mâna d-asupra cadavrului, făgădui să-l resbune. N'a voit de loc să mal rămăne cineva cu ea, se închise singură în odacă, cu cadavru și cu căteaua ce urlă. Urla dobitocul, urla într-o luncă, în picioare lângă pat, cu capul spre stâlpul ei și cu coada într-o picioare. Nu se mișca de loc, ca și bătrâna care, îndoită pe trupul băiatului, îl privea plângând cu lacrimi mari, pe tăcute.

Tenérul, culcat pe spate îmbrăcat în vestă de postav gros, găurita și ruptă la piept, părea că doarme. Dar peste tot era plin de sânge; pe cămașă smulsă pentru primele trebuințe; pe jiletă, pe

pantalonii, pe măini. Sânge închegat era în barba și în păr.

Bătrâna se puse să vorbea că. Atunci căteaua săcă.

— Ai să fi resbunat, drăguțule, dorim, ai să fi resbunat, auți tu? Mama ta își făgăduiește. Si tu știi bine că ea se tine de vorbă. Si încet se plecă d-asupra lui, lipindu-și buzele ei de buzele moarte. Atunci semilanta începu să geamă. Scoase o tânguire lungă, monotonă, sfâșietoare, oribilă. Amândouă, și femea și căteaua, sezură astfel până la ziua.

Anton Saverini fu înmormântat a doua zi și nu mai fu vorbă de el în Bonifacio.

Nu avea nici frate, nici văr, care să urmărească resbunarea. Numați mama lui urmărește să găndească.

In cea lăță parte a strîmtoarei, vedea de dimineață până seara un punct alb pe coastă. E un sătul sărd, Longosardo, unde se refugiază bandișii corsican, strinși prea de aproape. Aproape numai el locuiește în satul acela, așteptând momentul să se întoarcă în patrie... Tot aci ea o să se refugieze și Nicolae Ruvolati.

Singură, că era ziua de lungă, ea sta la fereastra, și se uită într-acolo, gândindu-se la resbunare. Cum are să facă singură, infirmă și șasa de aproape de moarte? Dar făgăduiește, jurase d-asupra cadavrului. Nu putea să uite și nu putea să zăbovească Ce să facă? Nu mai dormia săcă și nici noapte, sta numai pe ginduri. Șteaua, la picioarele ei, dormită; căteodată ridică capul și urlă lund.

Intr-o noapte, când căteaua se geamă și să urle, bătrâna îl veni în cap un ging de resbunare, sălbătic și fierosă. Se găndi până dimineață. Apoi se scula până în ziua și se duse la biserică. Se rugă, îngenuchează pe pavele, cu fruntea plecată înaintea lui Dumnezeu, rugindu-l să sprijinească, să dea bietului ei corp usat puterea ce îl trebuia, ca să își resbune băteau.

Apoi se întoarse acasă. În curte avea un butoiu vechi, fără fund, în care strin-gea apa de la streașină; îl răsturna, îl golii de apă, îl puse în curte răsturnat și îl întări cu pietre, și cu țăruri.

Apoi lepă pe Semilanta lângă el și întră în casă.

Acuma se plimbă fără odihnă prin oadă, cu ochii spre Sardinia. Acolo era a-sasinul. Căteaua a urat toată ziua și toată noaptea. Bătrâna îl-a dus puțină apă într-un hârb, dar alt nimic. Ziua se duse. A doua zi ochii cătelei erau lucitorii, părul surbit și întindea de lână să îl rupă. Bătrâna nu l-a dat niciodată de mîncare. Dobitoacă, furios, lătră ca un sălbac.

Atunci, cum se făcu ziua, bătrâna se duse la vecin să îl roage să îl dea două pale de pae.

Luă trenetele pe care le purtase bărbatul ei odată și le umplu cu pae, ca să facă un fel de trup de om. Infispe o prăjitură în pâmânt, în fața culcușului Lemijantei, legă manechinul d-asupra. Apoi făcu un cap cu niște cîrpe vechi. Căteaua, mirată, se uită la omul acesta de pae, tăcută, cu toate că o chinuia foamea. Atunci bătrâna se duse de cumpără un cănat de la cîrnățar. Apoi se întoarse acasă și se apucă să îl frigă aproape de culcușul Semilantei. Căteaua nebună, săria, facea spume, cu ochii la grătar. Bătrâna, după ce fripse cănatul și legă bine de gâtul manechinului, apoi deosebti de drumul cătelei.

Dintr-o săritură, căteaua apucă cu dinți de gîtuș manechinului și cu labele pe umăr, se puse să-l sfîșie. Cădea cu o bucată din pradă în gură; apoi se repezea iar, își înfinge colții în sfîrșit, smulgea căte ceva din cănat, cădea și se repezea iar din nou. Sfîșia făță manechinelui, și rupea gătit.

Bătrâna, nemîscată, se uită cu ochiul aprins. Apoi legă căteaua, o lăsă două zile nemîncată și iar începe această cercare.

Înțelege că aceasta se vor face lucrurile mușama ca cu cele-lalte. Ar trebui însă o lectiune acestui om care nu stie să se poarte cu cel cări sunt la dispozitia lui până la oare-care punct.

Pe aci mai mulți și în căte două ore până să le dea o marcă poștală sau să primească o scrisoare recomandată; mandantele poștale nu le achită de căt dupe 10 și 12 zile. Așa s'a întâmplat cu preotul Buzăteanu de la Secarie.

Această anchetă este, D-le Director, a cincea sau și așa ce se face acestui șef, toate fiind așa remasă fără nici rezultat, de căci cele anchete erau sdrobitoare pentru șef.

Nu știu dacă și cu aceasta se vor face lucrurile mușama ca cu cele-lalte. Ar trebui însă o lectiune acestui om care nu stie să se poarte cu cel cări sunt la dispozitia lui până la oare-care punct.

Un Comărnicean

Comărnicean, 22 Iulie 1891

GUY DE MAUPASSEN

O RESBUNARE

Văduva lui Polo Severin trăia singură

cu fiul ei într-o casă săracă după înărtirea de la Bonifacio.

Cele trei ferestre ale casutei se deschideau spre orizontul sălbătic și desolat.

Văduva trăia singură, cu băiatul ei Anton și cu căteaua Semilanta, un dobitoc mare, slab, cu părul lung și aspru, din neamul căinilor ciobănești. Slujea tene-rului la vînătoare.

Într-o seară, în urma unei certe, Anton fu ucis pe furii, înjunghiat cu cuțitul de Nicolae Ruvolati, care chiar în noaptea aceia trece în Sardinia.

Că bătrâna primă trupul băiatului, pe care i-l aduseră niște trecători, ce lăsi-seră în drum, ea nu lăsă, dar stăte mult de se uită la el; apoi întîzând mâna d-asupra cadavrului, făgădui să-l resbune. N'a voit de loc să mal rămăne cineva cu ea, se închise singură în odacă, cu cadavru și cu căteaua ce urlă. Urla dobitocul, urla într-o luncă, în picioare lângă pat, cu capul spre stâlpul ei și cu coada într-o picioare. Nu se mișca de loc, ca și bătrâna care, îndoită pe trupul băiatului, îl privea plângând cu lacrimi mari, pe tăcute.

Tenérul, culcat pe spate îmbrăcat în vestă de postav gros, găurita și ruptă la piept, părea că doarme. Dar peste tot era plin de sânge; pe cămașă smulsă pentru primele trebuințe; pe jiletă, pe

reșmese nemîscat, pe când Semilanta îl rupea bucătă din gât.

Duo vecini, ce se sădeau în pragul ușei, și aduseră aminte că au văzut pe un bătrân sărac esind cu un căine slab, ce mânca mergend ceva negru, ce îl da stăpânul lui.

Bătrâna se întoarse acasă seara. Si în noaptea aceea a dormit bine.

CRONICA

AUGUST CEL PROST

August al meu e hălt și bleag, cu toate că umbă cu capul tot pe sus; carne multă pe oase mari; ochi stinși, frunte ingustă, inteligență cătă tușă la Veneția.

Cu toate acestea și Director general în armată și Director general la poștă.

In această din urmă calitate, s'a dus la Viena, unde a reprezentat țara Româniească la Congresul postal internațional.

Cum s'a întors, a căutat să se pue pe reforme.

Cea dinăuntru reformă ce a voit să facă, a fost a plăcilor de scrisori.

— Mie mi se pare, a zis August, că Nemții au plăcuri mai sistematice ca noi, să pară am văzut la Viena.

Si a cerut de la funcționarii poștelui să dea căte o mostră de toate plăcile știmate în tară la noil.

Cererea i-a fost satisfăcută și i s'a prezentat un măldăr de plăcile.

August s'a uitat la ele multă vreme, pe urmă a răspuns:

— Luati-le; lasăm această reformă pe altă-dată... sunt prea multe.

După căteva zile, August a pornit în inspecție prin biourouri, tot ca se facă reforme.

Proptit de păretele unui biuру, a văzut un dulap mare, cu o mulțime de desărură.

Dar ce sunt alea? a întrebat August.

— Căsuțe în care se pun scrisorile celor ce sunt abonați, ca să li se opreasca scrisorile la poștă, până ce vor veni singuri să le ia, și răspunde unul din funcționari.

— Si nu se poate ceva mai perfectionat, mai de reformă? întrebă August.

— Ba da, i se răspunde; în America e un sistem foarte perfectionat, dar care și foarte costisitor și ar fi păcat să cheluiam atâtă banii cu ruina în care se află.

— Dar ce sunt alea? a întrebat August.

— Căsuțe în care se pun scrisorile celor ce sunt abonați, ca să li se opreasca scrisorile la poștă, până ce vor veni singuri să le ia, și răspunde unul din funcționari.

— Sistem american perfectionat!!!

— Serban.

Lista de subscrînții pentru ridicarea unui monument național în orașul Florești, spre amintirea vitejilor dinăuntru și externe, în fața culcușului Lemijantei, legă manechinul d-asupra. Apoi făcu un cap cu niște cîrpe vechi. Căteaua, mirată, se uită la omul acesta de pae, tăcută, cu toate că o chinuia foamea. Atunci bătrâna se duse de cumpără un cănat de la cîrnățar. Apoi se întoarse acasă și se apucă să îl frigă aproape

